

«کنوانسیون راجع به شناسایی و اجرای آرای داوری خارجی مورخ ۱۰ ژوئن ۱۹۵۸ (کنوانسیون نیویورک)»

ماده ۱

۱- این کنوانسیون در مورد شناسایی و اجرای [آن دسته از] آرای داوری اعمال می‌شود که در قلمرو کشوری غیر از کشوری که شناسایی و اجرای رأی در آنجا تقاضا شده، صادر شده باشند و ناشی از اختلافات میان اشخاص، خواه حقیقی خواه حقوقی، هستند. این کنوانسیون نسبت به آرای داوری که در کشور محل تقاضای شناسایی و اجرا به عنوان آرای داخلی قلمداد نمی‌شوند نیز اعمال می‌گردد.

۲- عبارت «آرای داوری» نه تنها مشتمل بر آرای است که از سوی داوران منصوب برای هر پرونده صادر شده‌اند، بلکه آرای صادره از سوی سازمان‌های داوری دائمی که طرفین به آنها رجوع کرده‌اند را نیز در بر می‌گیرد.

۳- در زمان امضا، تصویب یا الحاق به کنوانسیون یا در زمان اعلام تسری مطابق ماده ۱۰ آن، هر دولتی می‌تواند بر اساس اصل عمل متقابل اعلام نماید که کنوانسیون را تنها در مورد شناسایی و اجرای آرای اعمال خواهد کرد که در قلمرو کشور متعاقد دیگری صادر شده باشند. همچنین هر دولتی می‌تواند اعلام کند که کنوانسیون را تنها نسبت به اختلافاتی اعمال خواهد کرد که ناشی از روابط حقوقی، اعم از قراردادی یا غیر آن، باشند و بر اساس قانون ملی دولتی که چنین اعلامیه‌ای صادر می‌کند، تجاری تلقی شوند.

ماده ۲

۱- هر دولت متعاقد باید موافقت‌نامه مکتوبی که در آن طرفین متعهد شده‌اند تا تمام یا هرگونه اختلاف موجود یا آتی را در مورد یک رابطه حقوقی معین، اعم از قراردادی یا غیر آن، راجع به موضوعی که قابلیت حل و فصل از طریق داوری را دارد، به داوری ارجاع دهند، به رسمیت بشناسد.

۲- اصطلاح «موافقت‌نامه مکتوب» شرط داوری مندرج در قرارداد یا یک موافقت‌نامه داوری را که طرفین امضا کرده‌اند یا در نامه‌ها یا دورنگاشته‌های [تلگرام‌های] مبادله شده گنجانده‌اند را شامل می‌شود.

۳- دادگاه کشور متعاقد هنگام رسیدگی به دعوی راجع به موضوعی که در مورد آن طرفین موافقت‌نامه‌ای به معنای مقرر در این ماده منعقد کرده‌اند، باید بنابه درخواست یکی از طرفین آنها را به داوری ارجاع دهد، مگر آنکه احراز کند موافقت‌نامه مذکور باطل و کأن لم یکن، ملغی‌الاثرب یا غیرقابل اجراست.

ماده ۳

هر دولت متعاقد باید آرای داوری را لازم‌الاجرا بشناسد و آن را مطابق قواعد شکلی سرزمینی که رأی در آنجا مورد استناد قرار می‌گیرد، تحت شرایط مقرر در مواد بعدی، اجرا کند. برای شناسایی یا اجرای آرای داوری که این کنوانسیون نسبت به آنها اعمال می‌شود، نباید شرایط خیلی سخت‌تر و یا هزینه‌ها و حق‌الزحمه‌های بسیار بالاتری در مقایسه با آنچه برای شناسایی یا اجرای آرای داوری داخلی اعمال می‌شود، تحمیل گردد.

ماده ۴

۱- برای تحقق شناسایی و اجرای مقرر در ماده قبل، طرفی که متقاضی شناسایی یا اجراست باید در زمان درخواست، مدارک زیر را ارائه نماید:

(الف) نسخه گواهی شده اصلی رأی و یا روگرفت گواهی شده آن؛

(ب) اصل موافقت‌نامه موضوع ماده ۲ و یا روگرفت گواهی شده آن.

۲- چنانچه رأی یا موافقت‌نامه یادشده به زبان رسمی کشوری که رأی در آنجا مورد استناد قرار می‌گیرد، تنظیم نشده باشد، طرف متقاضی شناسایی و اجرای رأی باید ترجمه این اسناد را به آن زبان ارائه نماید. ترجمه باید از سوی یک مترجم رسمی یا قسم‌خورده و یا یک نماینده دیپلماتیک یا کنسولی تأیید شود.

ماده ۵

۱- شناسایی و اجرای رأی بنابه درخواست طرفی که رأی علیه او مورد استناد قرار گرفته است تنها در صورتی رد می‌شود که طرف مزبور نزد مرجع صالح که شناسایی و اجرای رأی از آن درخواست شده است، دلیلی ارائه دهد مبنی بر اینکه:

(الف) طرفین موافقت‌نامه موضوع ماده ۲، بر اساس قانون حاکم بر آنان، دچار نوعی عدم اهلیت بوده یا موافقت‌نامه مذکور بر اساس قانونی که طرفین موافقت‌نامه را مشمول آن دانسته‌اند یا در فرض عدم اشاره [به چنین قانونی]، به موجب قانون کشوری که رأی آنجا صادره است، باطل باشد؛ یا

(ب) به طرفی که رأی علیه او مورد استناد قرار گرفته است، اخطار مناسب راجع به نصب داور یا جریان داوری ارسال نشده است یا به نحو دیگری قادر به ارائه ادعاها [یا مواضع] خود نبوده است؛ یا

(پ) رأی ناظر بر اختلافی است که در شرط رجوع به داوری در نظر گرفته نشده و مشمول آن نیست، یا متضمن اتخاذ تصمیم راجع به موضوعاتی خارج از قلمرو [شرط] رجوع به داوری است، مشروط بر اینکه اگر تصمیمات اتخاذی راجع به موضوعات ارجاع‌شده به داوری از موضوعاتی که به داوری ارجاع نشده‌اند، قابل تمیز باشند، تنها آن قسمتی از رأی را می‌توان شناسایی و اجرا کرد که متضمن تصمیمات راجع به موضوعاتی است که به داوری ارجاع شده‌اند؛ یا

(ت) ترکیب مرجع داوری یا آیین داوری منطبق با توافق طرفین نباشد، یا در صورت فقدان چنین توافقی، [ترکیب دیوان داوری یا آیین داوری] مطابق با قانون کشوری نباشد که داوری آنجا انجام گرفته است؛ یا

(ث) رأی داوری هنوز نسبت به طرفین لازم‌الاجرا نشده یا از سوی دادگاه کشوری که آنجا یا بر اساس قانون آن کشور صادر شده، ابطال یا تعلیق شده است.

۲- همچنین، اگر مرجع صالح در کشوری که شناسایی و اجرا در آنجا تقاضا می‌شود موارد زیر را احراز نماید، شناسایی و اجرای رأی داوری ممکن است رد شود:

(الف) چنانچه موضوع اختلاف بر اساس قانون آن کشور از طریق داوری قابلیت حل و فصل نداشته باشد [یا داوری‌پذیر نباشد]؛ یا

(ب) شناسایی یا اجرای رأی مغایر با نظم عمومی آن کشور باشد.

ماده ۶

اگر درخواست ابطال یا تعلیق یک رأی به مرجع صالح مذکور در ماده ۵(۱)(ث) تقدیم شود، مرجعی که از آن درخواست شده تا به رأی استناد کند، چنانچه مقتضی بداند، می‌تواند تصمیم راجع به اجرای رأی را به تعویق اندازد و نیز می‌تواند با درخواست طرفی که تقاضای شناسایی یا اجرای رأی را دارد، به طرف دیگر دستور دهد تا تأمین مناسب بسپارد.

ماده ۷

۱- مقررات کنوانسیون حاضر بر اعتبار موافقت‌نامه‌های چندجانبه یا دوجانبه راجع به شناسایی یا اجرای آرای داوری که میان دولت‌های متعاهد منعقد شده‌اند، تأثیری ندارد و هیچ یک از طرف‌های ذی‌نفع را از هرگونه حقی که ممکن است برای بهره‌مندی خود از رأی داوری به شیوه و تاحدود مقرر در قانون یا معاهدات کشوری که چنین رأیی در آنجا مورد استناد قرار می‌گیرد، محروم نمی‌کند.

۲- پروتکل ژنو راجع به شروط داوری ۱۹۲۳ و کنوانسیون ژنو راجع به اجرای آرای داوری ۱۹۲۷ در میان دولت‌های متعاهد، با التزام آنها [به کنوانسیون نیویورک] و تا حدودی که به این کنوانسیون ملتزم می‌شوند، اثر خود را از دست خواهند داد.

ماده ۸

۱- این کنوانسیون تا ۳۱ دسامبر ۱۹۵۸ برای امضا از سوی هر یک از اعضای سازمان ملل متحد و نیز از سوی هر دولت دیگری که عضو هر یک از آرژانس‌های تخصصی سازمان ملل متحد است یا از این پس عضو می‌شود یا کشوری که عضو اساسنامه دیوان بین‌المللی دادگستری است یا از این پس عضو می‌شود یا هر کشور دیگری که مجمع عمومی سازمان ملل از آن دعوت کرده است، مفتوح خواهد بود.

۲- این کنوانسیون باید به تصویب برسد و سند تصویب باید به دبیرکل سازمان ملل متحد سپرده شود.

ماده ۹

- ۱- این کنوانسیون برای الحاق کلیه دولت‌های موضوع ماده ۸ مفتوح خواهد بود.
- ۲- الحاق از طریق سپردن سند الحاق به دبیرکل سازمان ملل متحد محقق خواهد شد.

ماده ۱۰

- ۱- هر دولتی می‌تواند در زمان امضاء، تصویب یا الحاق اعلام نماید که این کنوانسیون به همه یا هر یک از سرزمین‌هایی که این دولت مسئول روابط بین‌المللی آنهاست، تسری خواهد یافت. این اعلامیه از زمانی که کنوانسیون برای دولت مزبور لازم‌الاجرا می‌شود، واجد اثر است.
- ۲- پس از آن، هرگونه تسری مزبور باید با ارسال اعلامیه به دبیرکل سازمان ملل متحد انجام شود و از نودمین روز پس از دریافت اعلامیه از سوی دبیرکل سازمان ملل متحد یا از تاریخ لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون برای دولت مزبور، هر کدام که مؤخر باشد، واجد اثر خواهد بود.
- ۳- در خصوص سرزمین‌هایی که این کنوانسیون در زمان امضاء، تصویب یا الحاق به آنها تسری نمی‌یابد، در صورت موافقت دولت‌های سرزمین‌های مزبور در صورتی که قانون اساسی لازم بداند، هر دولت مربوط می‌تواند اقدامات لازم را برای تسری اجرای این کنوانسیون به آن سرزمین‌ها بررسی کند.

ماده ۱۱

- در مورد دولت فدرال یا غیرمتمرکز مقررات زیر اعمال می‌شود:
- (الف) در مورد آن دسته از مواد این کنوانسیون که در حدود صلاحیت قانونگذاری مقام فدرال قرار می‌گیرند، تعهدات دولت فدرال در این حدود همانند سایر دولت‌های متعاهدی است که دولت‌های فدرال نیستند؛
- (ب) در مورد آن دسته از مواد کنوانسیون که در حدود صلاحیت قانونگذاری دولت‌های ایالتی یا استان‌هایی که بر اساس نظام قانون اساسی فدراسیون ملزم به انجام اقدامات تقنینی نیستند، دولت فدرال باید این مواد را همراه با توصیه درخور در اسرع وقت به نظر مراجع صالح دولت ایالتی یا استان‌ها برساند؛
- (پ) هر دولت فدرال عضو این کنوانسیون باید بنابه درخواست هر یک از کشورهای متعاهد دیگر که از طریق دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال می‌شود، بیانیه‌ای از قانون و رویه فدراسیون و واحدهای تشکیل‌دهنده آن درباره هر یک از مقررات خاص این کنوانسیون ارائه نماید که نشان می‌دهد تا چه حد به واسطه قانونگذاری یا اقدامات دیگر به آن مقرر ترتیب اثر داده شده است.

ماده ۱۲

- ۱- این کنوانسیون در نودمین روز پس از تاریخ تسلیم سومین سند تصویب یا الحاق لازم‌الاجرا خواهد شد.

۲- برای هر دولتی که بعد از تسلیم سومین سند تصویب یا الحاق، این کنوانسیون را تصویب کرده و یا به آن ملحق شود، این کنوانسیون در نودمین روز پس از تسلیم سند تصویب یا الحاق، برای آن دولت لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۱۳

۱- هر دولت متعهد می‌تواند با یک اعلامیه کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد از عضویت این کنوانسیون انصراف دهد. اعلام انصراف از این معاهده یک سال پس از تاریخ دریافت اعلامیه توسط دبیرکل مؤثر خواهد بود.

۲- هر دولتی که بر اساس ماده ۱۰ چنین اعلامیه یا اطلاعیه‌ای ارائه کرده باشد، در هر زمانی پس از ارسال اطلاعیه به دبیرکل سازمان ملل متحد می‌تواند اعلام کند که یک سال پس از تاریخ دریافت اطلاعیه از سوی دبیرکل سازمان ملل متحد تسری این کنوانسیون به سرزمین مزبور متوقف می‌شود.

۳- این کنوانسیون در مورد آرای داوری که پیش از مؤثر شدن اعلام انصراف از عضویت آن جریان شناسایی یا اجرای آن شروع شده است، کماکان قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۱۴

یک دولت متعهد نمی‌تواند از این کنوانسیون علیه دولت‌های متعهد دیگر استفاده کند، مگر تا حدودی که خود ملزم به اجرای این کنوانسیون است.

ماده ۱۵

دبیرکل سازمان ملل متحد باید دولت‌های موضوع ماده ۸ را از موارد زیر مطلع گرداند:

(الف) امضاها و تصویب‌ها بر اساس ماده ۸؛

(ب) الحاق‌ها بر اساس ماده ۹؛

(ج) اعلامیه‌ها و اختاریه‌ها بر اساس مواد ۱، ۱۰ و ۱۱؛

(د) تاریخی که این کنوانسیون بر اساس ماده ۱۲ از آن تاریخ لازم‌الاجرا می‌شود؛

(ه) انصراف‌ها و اعلامیه‌ها بر اساس ماده ۱۳.

ماده ۱۶

۱- این کنوانسیون که متون چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیولی آن از اعتبار یکسانی برخوردار هستند، باید به بایگانی‌های سازمان ملل متحد سپرده شود.

۲- دبیرکل سازمان ملل متحد باید یک روگرفت گواهی‌شده این کنوانسیون را به دولت‌های موضوع ماده ۸ تسلیم نماید.